

6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy z art. 6 europejskiej konwencji zgodne są przepisy hiszpańskiej Ley de Enjuiciamiento Civil (kodeksu postępowania cywilnego), które uniemożliwiają stronie, która została obciążona kosztami, zakwestionowanie wysokości wynagrodzenia pełnomocnika procesowego na tej podstawie, że uznaje je za nadmiernie wysokie i nieodpowiadające rzeczywistemu wkładowi pracy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 3 sierpnia 2012 r. — Thomas Pringle przeciwko Government of Ireland, Irlandii i Attorney General

(Sprawa C-370/12)

(2012/C 303/31)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Thomas Pringle

Strona pozwana: Government of Ireland, Irlandia i Attorney General

Pytania prejudycjalne

1) Czy decyzja Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. (¹) jest ważna:

— mając na uwadze zastosowanie uproszczonej procedury zmiany zgodnie z art. 48 ust. 6 TUE, a w szczególności to, czy proponowana zmiana art. 136 TFUE spowodowała zwiększenie kompetencji przyznanych Unii w traktatach;

— mając na uwadze treść proponowanej zmiany, a w szczególności to, czy prowadzi ona do naruszenia traktatów lub ogólnych zasad prawa Unii?

2) Czy w świetle

— art. 2 i 3 TUE oraz postanowień części trzeciej tytuł VIII TFUE, a w szczególności art. 119–123, 125, 126 i 127 TFUE,

— wyłącznej kompetencji Unii w polityce pieniężnej, jak przewiduje art. 3 ust. 1 lit. c) TFUE, i w zawieraniu umów międzynarodowych objętych zakresem stosowania art. 3 ust. 2 TFUE,

— kompetencji Unii w koordynowaniu polityki gospodarczej zgodnie z art. 2 ust. 3 TFUE i częścią trzecią tytuł VIII TFUE,

— uprawnień i funkcje instytucji Unii zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 TUE,

— zasady lojalnej współpracy zapisanej w art. 4 ust. 3 TUE,

— ogólnych zasad prawa Unii, w tym w szczególności ogólnej zasady skutecznej ochrony sądowej i prawa do skutecznego środka prawnego przewidzianego w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz ogólnej zasady pewności prawa

państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego walutą jest euro, jest uprawnione do zawarcia i ratyfikowania umowy międzynarodowej takiej jak umowa o EMS?

3) Jeżeli decyzja Rady Europejskiej zostanie uznana za ważną: czy uprawnienie państwa członkowskiego do przystąpienia i ratyfikacji umowy międzynarodowej takiej jak umowa o EMS jest uzależnione od wejścia w życie tej decyzji?

(¹) Decyzja Rady Europejskiej 2011/199/UE z dnia 25 marca 2011 r. w sprawie zmiany art. 136 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do mechanizmu stabilności dla państw członkowskich, których walutą jest euro (Dz.U. L 91, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 3 sierpnia 2012 r. — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, druga strona: M i S

(Sprawa C-372/12)

(2012/C 303/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnoszący odwołanie: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Druga strona: M & S

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 12 lit. a) tiret drugie dyrektywy 95/46/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że istnieje prawo do otrzymania kopii dokumentów, w których przetworzone zostały dane osobowe, czy też wystarcza przekazanie kompletnego przeglądu w zrozumiałej formie danych osobowych, które są przedmiotem przetworzenia w danych dokumentach?

- 2) Czy słowa „prawo dostępu” figurujące w art. 8 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że istnieje prawo do otrzymania kopii dokumentów, w których przetworzone zostały dane osobowe, czy też wystarczy przekazanie kompletnego przeglądu w zrozumiałej formie danych osobowych, które są przedmiotem przetworzenia w danych dokumentach, w rozumieniu art. 12 lit. a) tiret drugie dyrektywy 95/46/WE (...)?
- 3) Czy art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej jest skierowany także do państw członkowskich Unii w zakresie, w jakim stosują one prawo Unii w rozumieniu art. 51 ust. 1 tej karty?
- 4) Czy okoliczność, że skutek udzielania dostępu do „memorandów” nie figurują już w nich powody, dla których proponowana jest określona decyzja, co wpływa niekorzystnie na swobodną wymianę poglądów w obrębie danego organu administracji oraz na prawidłowy przebieg procesu podejmowania decyzji, stanowi uzasadniony interes w zachowaniu poufności w rozumieniu art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej??
- 5) Czy analizę prawną zawartą w „memorandum” należy uznać za zaliczającą się do danych osobowych w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE (...)?
- 6) Czy interes w swobodnej wymianie poglądów w obrębie danego organu administracji jest także objęty ochroną praw i wolności innych osób w rozumieniu art. 13 ust. 1 lit. g) dyrektywy 95/46/WE (...)? W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy interes ten może zatem wchodzić w zakres stosowania art. 13 ust. 1 lit. d) lub f) tej dyrektywy?

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 19 czerwca 2012 r. w sprawie T-557/10, H. EICH przeciwko OHIM — Arav (H. Eich), wniesione w dniu 7 sierpnia 2012 r. przez Arav Holding S.r.l.

(Sprawa C-379/12 P)

(2012/C 303/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Arav Holding S.r.l. (przedstawiciel: R. Bocchini, adwokat)

Druga strona postępowania: H. Eich srl., OHIM (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

Uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 2012 r. i w konsekwencji utrzymanie w mocy decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 września 2010 r., ponieważ została ona wydana na podstawie i z pełnym poszanowaniem rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1 lit. b)

Zarzuty i główne argumenty

W swoim odwołaniu Arav Holding S.r.l. skarży wyrok Sądu dwutorowo.

Po pierwsze kwestionuje fakt, że nie zostało uwzględnione podobieństwo graficzne, fonetyczne i konceptualne włoskiego krajowego graficznego znaku towarowego „H SILVIAN HEACH” i międzynarodowego graficznego znaku towarowego „H SILVIAN HEACH” z jednej strony oraz znaku towarowego „H.EICH” z drugiej strony. Uważa, że Sąd błędnie wskazał element stanowiący istotę znaku towarowego, to jest nazwisko a nie imię. Ponadto Sąd popełnił błąd, nie biorąc pod uwagę słabego waloru użycia kropki, bardzo małej w porównaniu z literami i nie rozważył „silnego” charakteru wcześniejszego znaku towarowego.

Po drugie spółka Arav Holding s.r.l. zarzuca Sądowi, iż ten nie wziął pod uwagę całościowego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do znaków towarowych, wynikającego z podobieństwa znaków towarowych oraz podobieństwa w ich używaniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 64, s. 1.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11 1994 r., s. 1).